

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvočleni, parnični, po sudiji Veljku Radovanoviću u pravnoj stvari tužioca Senić Zoran iz Podgorice koga zastupa ponom. Mandić Radovan adv. iz Podgorice, protiv tuženog I reda Djakonović Veselinu koga zastupa punom. Lamežević Talata adv. iz Ulcinja, tužene II reda - Nezavisni dnevnik Vijesti i III reda Glavni i odgovorni urednik nezavisnog dnevnika Vijesti Mitrović Ljubiša punom. Vujačić Saša adv. iz Podgorice, radi naknade nematerijalne štete v.s.20.000 eura, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 16.06.2011 godine u prisustvu tužioca, punom, tužioca, tuženog I reda, punomočnika tuženog I reda i punom, tuženih II i III reda dana 15.07.2011 godine donio je

P R E S U D U

ODBIJA SE tužbeni zahtjev kojim je traženo da se tuženi obavežu da tužiocu solidarno na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih duševnih bolova usled povrede ugleda i časti isplate iznos od 20.000 eura, sa zakonskom zateznom kamatom od dana presudjenja pa do dana isplate.

OBAVEZUJE SE tužilac Senić Zoran da tuženim II i III reda (nezavisnom dnevniku "Vijesti" i glavnom i odgovornom uredniku nezavisnog dnevnika "Vijesti" Mitrović Ljubiši) na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 1.800,00 €, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom primuđnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi i riječi na raspravi preko svog punomočnika naveo da je kao sudska vještak, odnosno da je u svojstvu ovlaštenog sudske procjenjivačke izvršio zvaničnu procjenu tržišne vrijednosti nepokretnе imovine "DS Automoto društvo" Ulcinj, koju procjenu je izvršio na satvjetan i zakonit način, a za navedeni posao ga je angažovan adv. Čorsović Miroslav, te da je otišao na lice mjesta i izvršio procjenu tržišne vrijednosti predmetne imovine koju je dostavio adv. Čorsoviću. Kasnije je tuženi I reda Djakonović Veselin grubo i neistinito njega oklevetao i uvrijedio na način što je u tekstu naveo "da je sve uradjeno uz pomoć falsifikovatih dokumenata i nekih ljudi ne konsultujući skupštinu najvišeg organa upravljanja niti osnivača te da mu je u tom poslu pomagao i sudska procjenitelj Senić Zoran koji je bez neposrednog uvida odokativnom metodom sačinio izvještaj o procjeni tržišne vrijednosti nepokretnosti u vlasništvu AMD i tako mu omogućio da registruje nevladinu organizaciju a u istom tekstu je navedeno da je Djakonović protiv Nikolića, Senića i svih osnovača novog automoto društva podnio krivične prijave o čemu je kao dokaz dostavio člancak iz nezavisnog dnevnika Vijesti od 01.02.2010 godine. Objavljajući navedeni tekst tuženi su nanijelil tužiocu nematerijalnu štetu u vidu duševnih bolova zbog povrede ugleda i časti pa je predloženo da se tuženi solidarno obavežu da na ime naknade nematerijalne štete tužiocu zbog pretrpljenih duševnih bolova usled povrede ugleda i časti isplate iznos od 20.000 eura.

U završnom izlaganju punom tužioci je predložio sudu da usvoji postavljeni tužbeni zahtjev obzirom da je u pravnoj stvari na pouzdan način utvrđena osnovanost postavljenog

zahijeva uz obavezu tuženih da tužiocu nadoknade troškove parničnog postupka koji se odnose na zastupanje na raspravama po AT-u.

Tuženi I reda je u odgovoru na tužbu i riječi na raspravi preko svog punomoćnika u cijelosti osporio navode tužbe. Navedo je da shodno odredbama ZOO-a nema naknade nematerijalne štete bez utvrđene kritice. Što se tiče navodjenja u referatu tužbe tužioca smatra da on ovakav tekst nije ponudio novinaru tuženog II reda već je novinaru ponudjen tekst drugačije sadržine u kom pisanom tekstu je navedeno: "dakle Nikolić Miodrag je sam i na svoju ruku uz pomoć nekih ljudi odradio taj dio posla protivno zakonskim propustima koji je uz to uradio i procjenju imovine i to u prisustvu samo jednog lica Senić Zorana gdje je od oka, vrlo vrijedna imovina procjenjena na vrlo nisku vrijednost. Prvo tuženi tvrdi da je zbog ponašanja Nikolić Miodraga i registracije kod Privrednog suda u Podgorici bio prinudjen da protiv njega i Senić Zorana Vrhovnom državnom tužiocu podnese krivičnu prijavu koja je istovremeno obuhvatila tužioca.

II završnom izlaganju punom. tuženog I reda je naveo da ni jedan od izvedenih dokaza na glavnoj raspravi nije potvrdio navode tužbe, te da su čak i dokazi koji su prezentirani od strane tužioca deplasirali navode tužbe. Na kraju je predložio da se tužbeni zahtjev tužioca u odnosu na tuženog I reda odbije kao neosnovan i da se tužilac obaveže na plaćanje troškova koje će precizirati u roku koji mu sud naloži. -

Tuženi II i III reda je u odgovoru na tužbu i riječi na raspravi preko svog punomoćnika u cijelosti negirao navode iz tužbe i to kako u pogledu pravnog osnova tako i u dijelu koji se odnosi na visinu zahtjeva koji je istaknut. Smatra da tužilac u svom zahtjevu nije objasnio u čemu se tačno sastoji radnja tuženog II reda u dijelu svojih redovnih aktivnosti usred koje je tužilac navodno pretrpio duševne bolove zbog povrede časti i ugleda, što znači da tužilac nije jasno obrazložio uzročno - posledičnu vezu, koja bi se ogledala u odnosu radnji tuženog i navodno nastalih posledica ovo tim prije što je tuženi samo navelo izvore iz kojih je došao do saznanja i po osnovu kojih je objavio novinarski tekst. U svakom slučaju tuženi naglašava iz sadržaja predmetnog novinskog teksta koji je objavljen ni u kom slučaju ne može se zaključiti da se radi o dokazanim činjenicima kako to tužilac ističe u svom zahtjevu obzirom da je tuženi čitaocima ukazao da se radi o pretpostavljenoj a ne dokazanoj kritici. Punom. je u odnosu na tuženog II reda istakao i prigovor nedostatka pasivne legitimacije shodno čl.20 st.1 Zakona o medijima.

U završnom izlaganju punom. II i III tuženog je naveo da imajući u vidu sve dokaze provedene u toku postupka, jasno se može utvrditi da nema odgovornosti tuženih II i III reda te s obzirom na to je predložio da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan i obaveže tužilac na plaćanje troškove postupka sa uvećanjem od 50% shodno tarifnom broju 11.

Provjeravajući činjenične navode iz tužbe i sa njom u vezi odgovora na tužbu sud je u dokaznom postupku na glavnoj raspravi saslušao tužioca Senić Zorana i tuženog I reda Djakonović Veselinu u svojstvu parničnih stranaka, saslušao svjedoka Adrović Samira, pročitao izvještaj o procjeni tržišne vrijednosti nepokretnosti koje se nalaze u Ulcinju u vlasništvu DS Automoto društvo Ulcinj, čije je obradjivač Senić Zoran, pročitao naredbu Vrhovnog državnog tužilaštva Ktrs.br.94/08 od 01.02.2011 godine, krivičnu prijavu podnijetu protiv Nikolić Miodraga i Senić Zorana od 12.01.2009 godine koju je podnio izvršni direktor automoto društva Ulcinj Djakonović Veselin, izvršio uvid u novinski članak od 09.03.2009 godine pod naslovom "bitka za dva miliona eura" izvršio uvid u novinski članak od 01.02.2010 godine, dnevnika vijesti pod

naslovom "Djakonović: zašto čuti tužilac", pročitao tekst kucan na 5 strana a potpisani od strane izvršnog direktora Djakonović Veselina.

Cijeneći navode stranaka i provedene dokaze u smislu čl.9 ZPP-a sud je našao da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan pri čemu je odlučio kao u izreci.

Medju strankama je nesporno a što je sud utvrdio i provedenim dokazima u postupku, tačnije uvidom u sporni tekst objavljen u dnevnom listu Vijesti, da je tuženi II reda dana 01.02.2010 godine a nakon dobijanja informacije od strane tuženog I reda Djakonović Veselina, u dnevnom listu Vijesti na strani 11 objavio tekst pod naslovom "Djakonović: zašto čuti tužilac" u kojem je između ostalog navedeno: "Nikolić je osnovao NVO novi AMD i u njen sastav na nezakonit način uključio imovinu bivše firme i to je uradio uz pomoć falsifikovanih dokumenata i nekih ljudi nekonsultujući Skupštinu niti osnivača što je u suprotnosti sa zakonom.

U tom poslu pomogao mu je i sudski procjenjivač Senić Zoran koji je bez neposrednog uvida odakratnom metodom sačinio izvještaj o procjeni tržišne vrijednosti nepokretnosti u vlasništvu AMD i tako mu omogućio da registruje NVO te da je protiv Nikolića, Senića i svih osnivača NVO koji nemaju nikakve veze sa automatom društvo osim rodbinskih i kumarskih sa bivšim direktorom podnio krivične prijave.

Sporno je da li ovakav postupak tuženih može imati za posledicu štetu na strani tužioca manifestovanu kroz trpljenje duševnih bolova te da li su tuženi u obavezi da takvu štetu tužiocu maknudi, odnosno sporan je osnov tužbenog zahtjeva.

Saslušan u svojstvu parnične stranke tužilac Senić Zoran je u bitnom naveo da je kao vođašeni sudski procjenjivač vršio zvaničnu procjenu tržišne vrijednosti nepokretnosti imovine automota društvo Ulcinj, da je posao dobio preko advokata Čorsović Miroslava koji je ga je kontaktirao i rekao mu je da se u automoto društvu može obratiti Nikolić Miodragu sa kojim se našao, obišao predmetne prostorije auto moto društva i na savjestan i zakonit način procjenju tržišne vrijednosti ovih nepokretnosti. Njegov posao je bio isključivo da izvrši procjenu nepokretnosti a da je registracija odnosno preregistracija društva samo pravni posao. Što se tiče konkretno članka u novinama Vijesti naveo da je za isti članak doznao od advokata Mugoša Vanje koji mu je saopštio da je pomenut u ovom članku pa su ga odmah zvali iz banaka i još nekih firmi da ga pitaju o čemu se radi obzirom da je on za ove banke i firme vršio procjenu. Strašno mu je teško palo objavljivanje ovog članka a najteže to što ga je nakon objavljivanja ovog teksta zvala majka i pitala ga o čemu se tu radi te da su mu maloljetna djeca koja su tog dana došli iz škole rekli kako su im djaci iz škole govorili kako je njihov otac lopov i kako će da ide u zatvor.

Saslušan u svojstvu parnične stranke tuženi I reda Djakonović Veselin je naveo da je od 31.03.2008 godine zaposlen kao izvršni direktor automota društva Ulcinj, da su nakon toga oni u firmi osmislili komisiju za popis imovine te da je nakon toga Nikolić Miodrag osnovao neko preduzeće pod nazivom novo automoto društvo Ulcinj a da je kasnije saznao da je tužilac Senić Zoran izvršio procjenu tržišne vrijednosti nepokretnosti vlasništvo automota društvo Ulcinj. Kada je saznao za ovo kontaktirao je novinara Vijesti Adrović Samira i dostavio mu tekst kucan na 5 strana u kom tekstu je navedena hronologija čitavog dešavanja u vezi ovog spora i novinar je na osnovu tog teksta objavio tekst koji je izao 01.02.2010 godine. Turdi da ga novinar Adrović nakon ovoga nije kontaktirao u vezi sa predmetnim tekstrom niti mu je postavljao neka pitanja već

se tekst bazira isključivo na kucanom tekstu koji je on posao novinaru. Tvrdi da je još u januaru 2009 godine podnio krivičnu prijavu protiv Senić Zorana i Nikolić Miodraga u kojoj krivičnoj prijavi je naveo sve ono što je pisalo u predmetnom tekstu.

Saslušan u svojstvu svjedoka Adrović Samir je u bitnom naveo da je kao novinar nezavisnog dnevnika Vijesti zadužen za područje Ulcinj poznatuo tuženog Djakonović Veselina koji mu je u više navrata govorio o tome kako u automatu društva Ulcinj ima nekih nezakonitih radnji te da je podnijeta i krivična prijava protiv Nikolić Miodraga i Senić Zorana, nakon čega je objavljen njegov tekst u dnevniku Vijesti od 09.03.2009 godine, sa naslovom "bitka za dva miliona eura". Nakon ovoga teksta niko ga nije zvao da se nešto demantuje a on je i poslije ovoga bio u kontaktu sa Djakonović Veselinom koji mu je i dalje govorio o ovim nezakonitim radnjama pa mu je jednog dana predao tekst kucan na pet strana i on je na osnovu ovog teksta objavio novinski članak u dnevniku Vijesti od 01.02.2010 godine pod naslovom "Djakonović zašto čuti tužilac". Tvrdi da je ovaj tekst napisao u potpunosti saglasno sa sadržinom teksta koji mu je dao Djakonović te da nema nikakve razlike između ova dva teksta. Što se tiče predmetne krivične prijave koliko se sjećam na uvid je imao krivičnu prijavu podnijetu protiv Nikolića i Senića prilikom objavljuvanja teksta od 09.03.2009 godine.

Sud je cijenio iskaz tužioca Senić Zorana koji je saslušan u svojstvu parnične stranke pa je isti prihvatio kao jasan i istinit obzirom da se tužilac samo izjašnjavao o činjenici koje su njemu poznate a vezane su za objavljuvanje predmetnog članka u nezavisnom dnevniku Vijesti.

Sud je cijenio i iskaz I tuženog Djakonović Veselina koji je ovaj dao u svojstvu parnične stranke pa je isti prihvatio kao jasan i istinit a posebno u dijelu gdje je isti naveo da je u januaru 2009 godine podnio krivičnu prijavu protiv Senić Zorana i Nikolić Miodraga u kojoj krivičnoj prijavi je naveo uglatvom sve ono što je i pisalo u predmetnom tekstu koji je posao novinarama. Cijeneći iskaz svjedoka Adrovića Samira sud je isti prihvatio kao jasan i istinit jer se ovaj svjedok na ubjedljiv način izjašnjavao o činjenicima koje su mu poznate u vezi objavljuvanja predmetnog novinskog članka u dnevniku Vijesti od 04.02.2010 godine te da mu je i prije objavljuvanja ovog teksta tuženi Djakonović Veselin rekao da je podnijeta krivična prijava protiv Nikolić Miodraga i Senić Zorana.

Odredbom čl.49 Ustava Republike CG (Sl.list CG br.1/07) jamči se sloboda štampe i drugih vidova javnog obavještavanja kao i pravo građana da u sredstvima javnog obavještavanja izražavaju i objavljaju svoja mišljenja. Istom odredbom jamči se i pravo na odgovor i pravo na ispravku objavljenog netaćnog podatka ili obavještenja kao i pravo na naknadu štete prouzrokovane objavljuvanjem netaćnog podataka ili obavještenja.

Odredbom čl.4 Zakona o medijima propisano je da se u medijima slobodno objavljuju informacije i mišljenja o pojavima, dogadjajima i ličnostima, poštujući Ustav, zakon i etička pravila novinarske profesije a odredbom čl.20 st. 2 istog zakona predviđeno je pravo za svakog zainteresovanog lica na tužbu nadležnog suda za naknadu štete protiv autora i osnivača medija, ako mediji objavio programski sadržaj kojim se narušava zakonom zaštićeni interes lica na koje se informacija odnosi ili kojim se vrši prenosa neistiniti navodi o njegovom životu, znanju i sposobnostima.

Čl. 10 Evropske konvencije o ljudskim pravima i slobodima propisano je da svako ima pravo na slobodu izdavanja koje pravo uključuje slobodu mišljenja primanja i saopštovanje informacija i ideja bez mješanja javne vlasti i bez obzira na granice. I Evropski sud za ljudska prava je kroz svoju praksu opisao slobodu izražavanja kao jedan od osnovnih uslova za napredak demokratskih društava i za razvoj svakog pojedinca.

Uloga štampe u demokratskom društvu jeste da prevashodno saopštava informacije ili ideje o svim pitanjima od javnog interesa ali se od njih istovremeno zahtjeva da prilikom saopštavanja djeluju dobronamjerno, u dobroj vjeri i na preciznom činjeničnom osnovu, te da obezbjede pouzdane i precizne informacije u skladu sa novinarskom etikom, primjenom svih onih standarda koji su sadržani u zakonu o javnom informisanju etičkog kodeksa novinara i ustaljenim evropskim standardima.

Uvidom u sadržinu citiranog teksta a sledeći tužilačke navode kao i iskaze tužioca i tuženog I reda datti u svojstvu parničnih stranaka, iskaz svjedoka Adrović Samira te sadržine predmetne krivične prijave podnijete Vrhovnom državnom tužilaštvu 12.01.2009 godine, sud je zaključio da surba i namjera objavljuvanja ovog teksta nije bila da se povrijede prava ličnosti tužioca već da se čitalačka javnost upravo upozna o pitanjima koja se tiču predmetnog stanja u automoto društvu Ulcinj.

Najčešće se logičan zaključak da je tuženi I reda Djakonović Veselin predmetnu informaciju dao novinaru nezavisnog dnevnika Vijesti Adrović Samiru uz koju informaciju mu je dostavio i krivičnu prijavu koju je podnio protiv Nikolić Miodraga i tužioca Senić Zorana a koja je primljena u VDT Podgorica 12.01.2009 godine, što ukazuje da su tuženi u vrijeme objave teksta raspolagali i informacijom o podnijetoj krivičnoj pravi te da su u tom kontekstu objavljene informacije apsolutno odgovarele istini.

Imajući u vidu sve navedeno, za sud je dovoljno to što je sadržinom krivične prijave koja je podnešena protiv Nikolić Miodraga i Senić Zorana od strane izvršnog direktora Djakonović Veselina potvrđeno ono što se i objavilo u predmetnom tekstu tako da se nameće jasni zaključak da je iznošenje spornih informacija imalo svoje utemeljenje na prethodno plasiranim informacijama odnosno da je prije objavljuvanja predmetnog teksta tuženi Djakonović Veselin podnio krivičnu prijavu protiv tužioca Senić Zorana a iz sadržine predmetnog teksta se može utvrditi da je objavljeno da je Nikolić Miodragu u poslu falsifikovanja dokumenata u poslu registrovanja NVO "Novi AMD" te da mu je u tom poslu mogao i sudski procjenjivati Senić Zoran koji je bez neposrednog uvida odokturonom metodom sačinio izveštaj o procjeni tržišne vrijednosti nepokretnosti u vlasništvu AMD i tako mu omogućio da registruju NVO te da je protiv Nikolića, Senića i ostalih podnio krivične prijave.

Na osnovu pređnjeg navedenog sud je našao da tužbeni zahtjev treba odbiti u odnosu na sve tužene a ovo iz razloga što je tuženi I reda Djakonović Veselin novinaru nezavisnog dnevnika Vijesti dao informaciju o sumnjivim nezakonitim radnjama u automoto društvu Ulcinj koje informacije je potkrijepio i krivičnom prijavom koju je podnio protiv Senić Miodraga ovdje tužioca a da je nezavisni dnevnik Vijesti te informacije prenio u novinskom članku od 01.02.2010 godine sa naslovom "Djakonović: zašto čuti tužilac" koje sve čitatelje u potpunosti odgovaraju i sadržini krivične prijave koja je podnešena između ostalih i protiv Senić Zorana tako da se po ocjeni ovog suda radi o istinitim činjenicima.

Sve ovo dovodi sud do zaključka da sporni tekst nije mogao dovesti do povrede časti i ugleda tužioca i time prouzrokovati nematerijalnu štetu koja bi se ogledala u duševnim bolovima zbog povreda časti i ugleda.

Odlučujući o troškovima postupka, sud je shodno čl.152 st.1 u vezi čl. 161 ZPP-a obavezao tužioca da tuženima II i III reda nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1.800,00 eura. Prednji troškovi se za tuženog II reda odnose na ime sastava odgovora na tužbu u iznosu od 150,00 eura, na ime zastupanja na tri održana ročišta (18.01.2011, 14.06.2011. i 16.06.2011. godine) u iznosu od po 150,00 eura ili ukupno 450,00 eura, te na ime pristupa na jednom odloženom ročištu (10.05.2011. godine) u iznosu od 75,00 eura, a za tuženog III reda na ime zastupanja na tri održana ročišta (18.01.2011, 14.06.2011. i 16.06.2011. godine) u iznosu od po 150,00 eura ili ukupno 450,00 eura, kao i na ime pristupa na jednom odloženom ročištu (10.05.2011. godine) u iznosu od 75,00 eura, što sve ukupno čini iznos od 1.200,00 eura koji iznos je sud uvećao za 50 % na ime zastupanja više stranaka shodno ter.br.11 važeće Advokatske tarife.

Sud tuženom I reda Đakonović Veselinu nije dosudio troškove parničnog postupka s pozivom na čl.161 st.2 i 3 ZPP-a, budući da punomoćnik istog nije u završnom izlaganju određeno novce troškove za koje traži naknadu, a to nije učinio ni u roku koji mu je određio sud.

Na osnovu izложенog, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana 15.07.2011 godine

SUDIJA

Veljko Radovanović s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba,
Višem суду u Podgorici a preko ovog suda
u roku od 15 dana od dana prijema iste.

ZTO: Dragana Mihailović

